ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 3. mája 2007 *

Vo veci T-219/04,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. van Rijn a S. Pardo Quintillán, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady [Komisie — *neoficiálny preklad*] (ES) č. 1438/2003 z 12. augusta 2003, ktoré stanovuje vykonávacie pravidlá pre politiku flotily spoločenstva, ako je definované v kapitole III nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 (Ú. v. EÚ L 204, s. 21; Mim. vyd. 04/006, s. 30),

* Jazyk konania: španielčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia F. Dehousse a D. Šváby,

tajomník: B. Pastor, zástupkyňa tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. novembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Články 11 až 13 kapitoly III a články 30 a 36 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460) stanovujú:

„Článok 11

Úpravy kapacít rybolovu

1. Členské štáty zavedú opatrenia na úpravu kapacít rybolovu svojich flotíl s cieľom dosiahnuť stálu a trvalú rovnováhu medzi touto kapacitou a ich príležitosťami na rybolov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa neprekročili referenčné úrovne vyjadrené v BRT a kW pre kapacitu rybolovu, ktoré sú uvedené v článku 12 a odseku 4 tohto článku.

...

4. Ak sa poskytne pomoc z verejných zdrojov na zníženie kapacity rybolovu nad rámec zníženia kapacity potrebného na dosiahnutie referenčných úrovní podľa článku 12 ods. 1, táto znížená kapacita sa automaticky odpočíta od referenčných úrovní. Takto získané referenčné úrovne sa stávajú novými referenčnými úrovňami.

5. Na rybárskych lodiach, ktoré sú staré 5 rokov a viac, môže modernizácia na hlavnej palube zameraná na zvýšenie bezpečnosti na palube, zlepšenie pracovných podmienok, hygieny a kvality produkcie zvýšiť tonáž plavidla za predpokladu, že takáto modernizácia nezvýši kapacitu plavidla loviť ryby. Referenčné úrovne podľa tohto článku a článku 12 sa odpovedajúco upravia. Odpovedajúca kapacita sa nemusí brať do úvahy pri preukazovaní rovnováhy nových a vyradených plavidiel členskými štátmi podľa článku 13.

Podrobné pravidlá a podmienky pre tieto opatrenia sa môžu prijať v súlade s postupom ustanoveným v článku 30 ods. 2.

Článok 12

Referenčné úrovne pre rybárske flotily

1. Komisia zavedie pre každý členský štát referenčné úrovne vyjadrené v BRT a kW pre celkovú kapacitu rybolovu rybárskych lodí spoločenstva plaviacich sa pod vlajkou príslušného členského štátu v súlade s postupom ustanoveným v článku 30 ods. 2.

Referenčné hladiny sú súhrnom cieľov viacročného usmerňujúceho programu na roky 1997 až 2002 pre každý segment, ako sú stanovené pre 31. december 2002 podľa rozhodnutia Rady 97/413/ES.

2. Vykonávacie pravidlá pre uplatňovanie tohto článku sa môžu prijať v súlade s postupom ustanoveným v článku 30 ods. 2.

Článok 13

Systém vstup — výstup a celkové zníženie kapacity

1. Členské štáty riadia prírastky flotily a vyraďovanie z flotily takým spôsobom, že od 1. januára 2003:

a) prírastok novej kapacity do flotily bez poskytnutia pomoci z verejných zdrojov sa kompenzuje predchádzajúcim vyradením rovnakej kapacity bez pomoci z verejných zdrojov;

b) prírastok novej kapacity do flotily s pomocou z verejných zdrojov poskytnutou po 1. januári 2003 sa kompenzuje predchádzajúcim vyradením bez poskytnutia pomoci z verejných zdrojov:

i) minimálne rovnakej kapacity pre prírastky nových plavidiel s tonážou rovnajúcou sa alebo nižšou ako 100 BRT alebo

ii) minimálne 1,35 násobok tejto kapacity pre plavidlá s tonážou vyššou ako 100 BRT.

2. Od 1. januára 2003 do 31. decembra 2004 každý členský štát, ktorý sa rozhodne prijať nové záväzky v rámci pomoci z verejných zdrojov na obnovu flotily po 31. decembri 2002, musí za celé obdobie dosiahnuť zníženie celkovej kapacity svojej flotily o 3 % v porovnaní s referenčnými úrovňami uvedenými v článku 12.

3. Vykonávacie pravidlá pre uplatňovanie tohto článku sa môžu prijať v súlade s postupom ustanoveným v článku 30 ods. 2.

...

Článok 30

Výbor pre rybolov a akvakultúru

1. Komisii pomáha výbor pre rybolov a akvakultúru.

2. Pri odvolávaní sa na tento odsek sa uplatnia články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je stanovená na 60 pracovných dní.

...

4. Výbor si prijme vlastný rokovací poriadok.

...

Článok 36

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňa 1. januára 2003."

2 Články 6, 7 a 14 nariadenia Rady [Komisie — *neoficiálny preklad*] (ES) č. 1438/2003 z 12. augusta 2003, ktoré stanovuje vykonávacie pravidlá pre politiku flotily spoločenstva, ako je definované v kapitole III nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 (Ú. v. EÚ L 204, s. 21; Mim. vyd. 04/006, s. 30, ďalej len „napadnuté nariadenie"), stanovujú:

„Článok 6

Rybárska kapacita flotily k 1. januáru 2003

Na účely článku 7 rybárska kapacita, pokiaľ ide o tonáž (GT_{03}) a výkon (kW_{03}) k 1. januáru 2003, sa určí zohľadniac v súlade s prílohou II vstupy plavidiel, ktoré sú

založené na správnom rozhodnutí daného členského štátu prijatom v období medzi 1. januárom 2000 a 31. decembrom 2002 v súlade s právnymi predpismi uplatniteľnými v tomto čase a najmä v súlade s vnútroštátnym systémom vstupu/výstupu, ktorý je oznámený Komisii podľa článku 6 ods. 2 rozhodnutia 97/413/ES a ktorý sa vykonáva najneskôr tri roky po dátume správneho rozhodnutia.

Článok 7

Monitorovanie vstupov a výstupov

1. S cieľom dosiahnutia súladu s článkom 13 nariadenia (ES) č. 2371/2002 každý členský štát zaistí, aby sa vždy kapacita rybolovu v tonáži (GT_t) rovnala alebo bola menšia ako kapacita rybolovu k 1. januáru 2003 (GT_{03}), ako je upravená:

a) odpočítaním:

i) celkovej tonáže plavidiel opúšťajúcich flotilu so štátnou pomocou po 31. decembri 2002 (GT_a);

ii) 35 % z celkovej tonáže plavidiel s viac ako 100 GT vstupujúcich do flotily so štátnou pomocou po 31. decembri 2002 (GT_{100});

b) a pripočítaním

i) celkového zvýšenia tonáže poskytnutého podľa ustanovení článku 11 ods. 5 nariadenia (ES) č. 2371/2002 (GT_s);

ii) výsledku ďalšieho zmerania flotily ($\Delta(GT - GRT)$).

Každý členský štát zaistí splnenie nasledovného vzorca:

$$GT_t \leq GT_{03} - GT_a - 0{,}35\ GT_{100} + GT_S + \Delta(GT - GRT)$$

...

Článok 14

Toto nariadenie nadobúda účinnosť siedmy deň nasledujúci po dni jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie.*

Uplatňuje sa od 1. januára 2003."

3 Článok 6 ods. 2 rozhodnutia Rady 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách reštrukturalizácie odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 so zreteľom na dosiahnutie udržateľnej rovnováhy medzi zdrojmi a ich využitím [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 175, s. 27),

ktoré bolo prijaté na základe článku 11 nariadenia Rady (EHS) č. 3760/92 z 20. decembra 1992 o vytvorení systému rybolovu a akvakultúry Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 389, s. 1), stanovuje:

„Ako jeden z prostriedkov zníženia výdavkov na rybolov stanoví každý členský štát vo svojom programe obmedzenie kapacity každého segmentu flotily, ktoré mu umožní dosiahnuť ciele. Toto zníženie kapacity sa zabezpečí zavedením stáleho režimu kontroly obnovovania flotily v každom členskom štáte. Tento režim stanoví segment po segmente pomer vstupy/výstupy plavidiel, ktorý počas príslušného obdobia zabezpečí, že kapacita rybolovu podľa typu plavidla sa zníži na určené limity." [*neoficiálny preklad*]

4 Článok 3 nariadenia Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 1958, 17, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3) stanovuje:

„Dokumenty, ktoré orgány spoločenstva odosielajú členskému štátu alebo osobe podliehajúcej jurisdikcii členského štátu, sa vyhotovia v jazyku tohto štátu."

5 Článok 6 rovnakého nariadenia stanovuje:

„Orgány spoločenstva môžu vo svojom rokovacom poriadku stanoviť, ktorý z jazykov sa má použiť v osobitných prípadoch."

6 Články 4 a 7 rozhodnutia Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mim. vyd. 01/003, s. 124), znejú takto:

„*Článok 4*

Riadiaci postup

1. Komisii pomáha riadiaci výbor zložený zo zástupcov členských štátov, ktorému predsedá zástupca Komisie.

2. Zástupca Komisie predloží výboru návrh opatrení, ktoré sa majú prijať. Výbor vydá stanovisko k návrhu v rámci lehoty, ktorú môže stanoviť predseda podľa naliehavosti záležitosti. V prípade rozhodnutí, ktoré má Rada prijať na návrh Komisie, prijme výbor stanovisko väčšinou ustanovenou v článku 205 ods. 2 zmluvy. Hlasy zástupcov členských štátov v rámci výboru sú vážené spôsobom uvedeným v danom článku. Predseda nehlasuje.

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8, Komisia prijme opatrenia, ktoré platia ihneď. Ak však tieto opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru, Komisia ich bezodkladne oznámi Rade. V takom prípade Komisia môže odložiť uplatňovanie opatrení, o ktorých rozhodla, na obdobie, ktoré sa stanoví v každom základnom právnom akte, ktoré však v žiadnom prípade nepresiahne tri mesiace od dátumu tohto oznámenia.

4. Rada môže kvalifikovanou väčšinou prijať odlišné rozhodnutie v rámci obdobia stanoveného v odseku 3.

...

Článok 7

1. Každý výbor prijme svoj vlastný rokovací poriadok na základe návrhu svojho predsedu podľa štandardného rokovacieho poriadku, ktorý sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Pokiaľ je to potrebné, existujúce výbory prispôsobia svoje rokovacie poriadky štandardnému rokovaciemu poriadku.

...“

7 Napokon, články 3, 4 a 9 rokovacieho poriadku výboru pre rybolov a akvakultúru vo verzii platnej v rozhodnom čase stanovujú:

„*Článok 3*

Pozvánku, program, ako aj návrhy opatrení, ku ktorým sa žiada stanovisko výboru a všetky ostatné pracovné dokumenty zašle predseda zástupcom členských štátov vo výbore podľa postupu stanoveného v článku 9 [druhom] odseku.

Tieto dokumenty musia byť doručené stálym zastúpeniam členských štátov najneskôr osem dní predo dňom zasadania...

Článok 4

Ak je v prípadoch, keď sa žiada o stanovisko, predložená zásadná zmena návrhu alebo je v priebehu zasadania predložený návrh k bodu, ktorý bol uvedený v programe, alebo sa do programu dopĺňa nový predmet, predseda na návrh zástupcu členského štátu odloží hlasovanie na koniec zasadania; v prípade osobitných ťažkostí predĺži zasadanie na nasledujúci deň.

...

Článok 9

...

Korešpondencia určená zástupcom členských štátov vo výbore sa zasiela stálym zastúpeniam; jej kópia sa zasiela priamo úradníkovi, ktorého na tento účel určí tento štát."

Okolnosti predchádzajúce sporu

8 Faxom z 13. júna 2003 zaslala Komisia členským štátom v ich oficiálnom jazyku návrh nariadenia, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá politiky Spoločenstva pre oblasť flotily, ako je definovaná v kapitole III nariadenia č. 2371/2002. Tento

návrh bol predmetom prvej diskusie vo výbore pre rybolov a akvakultúru (ďalej len „výbor") počas jeho zasadania 25. júna 2003.

9 Dňa 1. júla 2003 Komisia pozvala zástupcov členských štátov na zasadanie výboru 15. a 16. júla 2003. Táto pozvánka bola spísaná vo francúzštine, angličtine a nemčine. Podľa tejto pozvánky sa mal uvedený návrh nariadenia prerokovať a predložiť na hlasovanie počas zasadania 16. júla 2003.

10 Dňa 7. júla 2003 stály zástupca Španielskeho kráľovstva pri Európskej únii zaslal list generálnemu riaditeľovi generálneho riaditeľstva (GR) „Rybolov" Komisie, v ktorom oznámil, že Španielske kráľovstvo sa nepovažuje za oficiálne pozvané na uvedené zasadanie, keďže mu pozvánka nebola zaslaná v španielskom jazyku. V rovnakom liste stály zástupca požiadal o potvrdenie dostupnosti tlmočenia zo španielčiny a do španielčiny v priebehu predmetného zasadania.

11 Návrh nariadenia predložený Komisiou bol prerokovaný na zasadaní výboru 16. júla 2003, na ktorom sa španielska delegácia zúčastnila. Počas zasadania Komisia predložila sériu zmien svojho návrhu a členom výboru rozdala dokument zhrňujúci navrhnuté zmeny, ktorý bol spísaný iba v angličtine.

12 Po tejto schôdzi stály zástupca Španielskeho kráľovstva zaslal generálnemu riaditeľovi GR „Rybolov" list datovaný 17. júla 2003. V tomto liste v prvom rade pripomenul svoje protesty týkajúce sa jazyka, v ktorom bola spísaná pozvánka zaslaná Španielskemu kráľovstvu (pozri bod 10 vyššie). V druhom rade vyjadril nesúhlas s tým, že Komisia predložila iba v anglickom jazyku podstatnú zmenu

svojho pôvodného návrhu zaslaného v španielčine, pričom sa sťažoval na to, že napriek výhradám španielskej delegácie Komisia prinútila výbor hlasovať, aby získala jeho stanovisko k predmetnému návrhu. Stály zástupca sa takisto dovolával skutočnosti, že španielska delegácia žiadala, aby jej protesty boli zaznamenané v zápisnici zo zasadania výboru, a požiadal generálneho riaditeľa, aby mu zaslal kópiu uvedenej zápisnice na účely overenia, či v nej boli uvedené protesty zaznamenané zodpovedajúcim spôsobom.

13 Dňa 12. augusta 2003 Komisia prijala napadnuté nariadenie. Odôvodnenie č. 13 uvedeného nariadenia konštatuje, že výbor nevydal stanovisko k ustanoveným opatreniam v rámci časovej lehoty stanovenej jeho predsedom.

Konanie a návrhy účastníkov konania

14 Španielske kráľovstvo návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 4. novembra 2003 podalo túto žalobu, ktorá bola zapísaná pod číslom C-464/03.

15 Uznesením z 8. júna 2004 Súdny dvor postúpil vec Súdu prvého stupňa podľa rozhodnutia Rady 2004/407/ES, Euratom z 26. apríla 2004, ktorým sa menia a dopĺňajú články 51 a 54 protokolu o štatúte Súdneho dvora (Ú. v. EÚ L 132, s. 5; Mim. vyd. 01/005, s. 85).

16 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyzval Komisiu, aby predložila určité dokumenty. Komisia tejto žiadosti vyhovela v stanovenej lehote.

17 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

18 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil štvrtý žalobný dôvod za zjavne neprípustný alebo ho subsidiárne zamietol ako nedôvodný,

— zamietol zvyšnú časť žaloby ako nedôvodnú,

— zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Právny stav

19 Na podporu svojej žaloby Španielske kráľovstvo uvádza päť dôvodov založených postupne na porušení podstatných formálnych náležitostí postupu prijímania napadnutého nariadenia, ktoré sa týkajú jazykového režimu, ako ho stanovuje nariadenie č. 1, porušení zásady hierarchie noriem tým, že článok 7 ods. 1

napadnutého nariadenia porušuje ustanovenia článku 13 nariadenia č. 2371/2002, porušení rovnakej zásady tým, že rovnaký článok napadnutého nariadenia porušuje ustanovenia článku 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002, porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a údajne svojvoľnom charaktere napadnutého nariadenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí postupu prijímania napadnutého nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

20 Španielske kráľovstvo uvádza, že podľa článku 3 nariadenia č. 1 a judikatúry (rozsudok Súdneho dvora z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, C-263/95, Zb. s. I-441, bod 32) musia byť oznámenia odosielané členskému štátu vyhotovené v úradnom jazyku tohto štátu v lehotách, ktoré sú stanovené pre každý riadiaci výbor.

21 V dôsledku toho je napadnuté nariadenie neplatné, keďže jednak pozvánka na zasadanie výboru 15. a 16. júla 2003 nebola Španielskemu kráľovstvu zaslaná v španielčine a jednak významná novela, ktorá bola predložená počas tohto zasadania, bola vyhotovená iba v anglickom jazyku.

22 Navyše v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, zmeny nachádzajúce sa v novej verzii návrhu, ktorá bola predložená počas zasadania 16. júla 2003, neboli drobné, ale podstatné. Pokiaľ ide o veľmi technické nariadenie s matematickými vzorcami, nemožno akceptovať vysvetlenia, ktoré Komisia poskytla vo svojom vyjadrení

k žalobe. Vysvetlenia vzorcov a podané objasnenia sa týkali normy ako celku, ktorý mohol pochopiť iba autor, a nie delegácie, ktoré počas technického zasadania nemali možnosť študovať tento dokument v pokoji a s pozornosťou, aká sa vyžaduje pri tomto druhu nariadenia.

23 Čo sa týka tvrdenia Komisie založeného na prieťahoch, ktoré by boli dôsledkom prekladu dokumentov predložených výborom do všetkých úradných jazykov, Španielske kráľovstvo zdôrazňuje, že údajná efektívnosť nemôže mať prednosť pred právnymi zárukami pre členské štáty.

24 Napokon na pojednávaní Španielske kráľovstvo dodalo, že nepredloženie predmetných zmien v španielčine malo viesť k odročeniu hlasovania o návrhu dotknutého nariadenia na neskoršie zasadanie výboru, čo Španielske kráľovstvo navrhovalo na zasadaní 16. júla 2003.

25 Komisia odpovedá, že v prejednávanej veci nedošlo k porušeniu podstatných formálnych náležitostí postupu prijímania napadnutého nariadenia, ktoré by mohlo viesť k jeho zrušeniu. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru, podľa ktorej procesná chyba vedie k zrušeniu normatívneho aktu alebo jeho časti len vtedy, ak je preukázané, že pri neexistencii tejto chyby by uvedený akt mohol mať iný obsah (rozsudok Súdneho dvora z 23. apríla 1986, Bernardi/Parlament, 150/84, Zb. s. 1375).

26 Pokiaľ ide v prvom rade o pozvánku na zasadanie výboru 15. a 16. júla 2003, Komisia pripomína, že výbor, ako aj všetky ostatné výbory, ktoré sa zúčastňujú na postupe prijímania vykonávacích opatrení, koná v rámci právomocí Komisie. Keďže táto inštitúcia má tri pracovné jazyky, a to francúzštinu, angličtinu a nemčinu, Komisia považuje za oprávnené, aby pozvánky na zasadania výboru boli vyhotovené v týchto

troch jazykoch. Článok 3 nariadenia č. 1 spomína „dokumenty", ktoré inštitúcie zasielajú „členskému štátu", a neuplatňuje sa na vzťahy Komisie s výbormi, akým je výbor, o ktorý ide v prejednávanej veci. Podľa článku 6 rovnakého nariadenia totiž Komisia mohla v ňou zverejnenom vzorovom rokovacom poriadku stanoviť, že pozvánky na zasadania výborov sa majú zasielať v troch spomínaných pracovných jazykoch.

27 Komisia uvádza, že členské štáty nemali vo všeobecnosti žiaden problém s praxou, ktorá spočíva v tom, že sa im pozvánky na zasadania výborov zasielajú v troch pracovných jazykoch. Konkrétnejšie, španielska delegácia dostala pozvánky týkajúce sa zasadaní výboru v máji a v júni 2003 v týchto troch jazykoch bez toho, aby vyjadrila výhrady. Okrem toho sa na základe spornej pozvánky zúčastnila na zasadaní 16. júla 2003 a podieľala sa na rozprave a hlasovaní, ktoré sa týkali návrhu predmetného nariadenia, a teda efektívne vyjadrila svoje stanovisko k tomuto návrhu, vzhľadom na skutočnosť, že bolo zabezpečené tlmočenie zo španielčiny a do španielčiny.

28 Komisia v tomto ohľade tvrdí, že na to, aby mohla efektívne riadiť zasadania rôznych výborov, ktoré pomáhajú Komisii, je nutné, aby sa pozvánky systematicky neprekladali do všetkých úradných jazykov.

29 V druhom rade, pokiaľ ide o dokument rozdaný počas zasadania výboru 16. júla 2003, Komisia uvádza nasledujúce pripomienky. Na úvod pripomína, že návrh nariadenia predložený na hlasovanie na zasadaní 16. júla 2003 bol Španielskemu kráľovstvu zaslaný v španielskom jazyku faxom 13. júna 2003, čo Španielske kráľovstvo nespochybňuje. Sprievodný list k tejto zásielke, spísaný v angličtine, totiž členské štáty, ktorým bol určený, upozorňuje, že predmetný návrh nariadenia sa im zasiela v ich jazyku. V dôsledku toho nie sú podľa Komisie okolnosti prejednávanej

veci porovnateľné s okolnosťami veci, ktorá viedla k rozsudku Nemecko/Komisia, už citovanému v bode 20 vyššie. V tej veci totiž nebol návrh právneho predpisu, o ktorom sa malo hlasovať, v nemeckom jazyku včas zaslaný nemeckej delegácii.

30 Komisia ďalej spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého dokument predložený počas zasadania 16. júla 2003 predstavoval podstatnú zmenu návrhu predmetného nariadenia. Podľa Komisie priniesol tento dokument iba dve podstatné zmeny uvedeného návrhu, a to zmenu dátumov stanovených v článku 6 a vloženie poznámok pod čiarou v prílohe I návrhu. Tieto zmeny, ktoré sa nijako nedotkli článku 7 návrhu, boli predložené preto, aby sa zohľadnili návrhy členských štátov, a nevyvolali žiaden problém pochopenia. Ostatné zmeny sa týkali čisto formy a úpravy, ich cieľom bolo zlepšiť, vyjasniť a zjednodušiť formuláciu určitých ustanovení a okrem toho boli ľahko pochopiteľné.

31 Ich pochopenie uľahčovala skutočnosť, že ich v priebehu zasadania čítal a podrobne komentoval zástupca Komisie. Španielska delegácia mohla ich čítanie a poskytované vysvetlenia sledovať v španielčine, keďže mala k dispozícii tlmočenie zo španielčiny a do španielčiny, ako ho požadovala.

32 Komisia okrem toho poznamenáva, že systematické prekladanie dokumentov prinášajúcich iba drobné zmeny textu, ktorý bol predtým odovzdaný delegáciám, do všetkých úradných jazykov by viedlo k neprijateľným prieťahom v práci výborov. Podľa Komisie nemožno ustanovenia nariadenia č. 1 vykladať takým spôsobom, ktorý by vytváraním neodôvodnených prekážok znemožňoval, aby výbory primeraným spôsobom prevzali svoje funkcie.

33 Napokon pokiaľ ide o výhradu, ktorú Španielske kráľovstvo uviedlo na pojednávaní (pozri bod 24 vyššie), Komisia tvrdí, že ju treba zamietnuť ako oneskorenú, a teda neprípustnú.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

34 Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí založených na dvoch odlišných údajných porušeniach nariadenia č. 1. Na jednej strane pozvánka na zasadanie 15. a 16. júla 2003 bola vyhotovená iba v anglickom, francúzskom a nemeckom jazyku, a nie v španielčine, a na druhej strane Komisia rozdala na zasadaní 16. júla 2003 zmenenú verziu svojho pôvodného návrhu nariadenia vyhotovenú iba v angličtine a odmietla odročiť hlasovanie o návrhu na neskoršie zasadanie výboru.

35 Treba uviesť, že podľa judikatúry predstavuje porušenie nariadenia č. 1 počas prijímania aktu procesnú chybu, ktorá však môže viesť k zrušeniu nakoniec prijatého aktu len vtedy, ak by pri jej neexistencii mohlo konanie dospieť k odlišnému výsledku (pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2005, Nemecko a Dánsko/Komisia, C-465/02 a C-466/02, Zb. s. I-9115, ďalej len „rozsudok Feta II", bod 37 a tam citovanú judikatúru).

36 Pokiaľ ide o prvú časť tohto žalobného dôvodu, je nutné konštatovať, že na základe pozvánky, ktorú Komisia zaslala Španielskemu kráľovstvu, sa jeho zástupcovia zúčastnili na zasadaní 15. a 16. júla 2003. Za týchto podmienok nemožno tvrdiť, že by pri neexistencii údajnej chyby mohol postup prijímania napadnutého nariadenia dospieť v tomto ohľade k odlišnému výsledku. Pozvánka na toto zasadanie, ktorá by bola Španielskemu kráľovstvu zaslaná v španielskom jazyku, by totiž jeho zástupcov

rovnako viedla k účasti na predmetnom zasadaní, čo urobili aj na základe spornej pozvánky. Z toho vyplýva, že prvá časť prvého žalobného dôvodu musí byť zamietnutá ako irelevantná bez toho, aby bolo nevyhnutné skúmať otázku, v akom jazyku mala byť vyhotovená pozvánka zaslaná Španielskemu kráľovstvu.

37 Čo sa týka druhej časti tohto žalobného dôvodu, je vhodné pripomenúť, že predmetný návrh nariadenia bol prerokovaný a predložený na hlasovanie počas zasadania výboru 16. júla 2003 (pozri body 9 a 12 vyššie). Ako vyplýva zo zápisnice z tohto zasadania, ktorú Komisia predložila na žiadosť Súdu prvého stupňa, Komisia na začiatku zasadania ústne navrhla určité zmeny pôvodného návrhu nariadenia a členom výboru rozdala „pre lepšie pochopenie týchto zmien" dokument, ktorý ich obsahoval, vyhotovený v anglickom jazyku. Väčšina týchto zmien bola čisto formálna alebo išlo o opravy chýb v písaní, s výnimkou dvoch podstatných zmien, z ktorých jedna sa týkala rozšírenia referenčného obdobia uvedeného v článku 6 návrhu z jedného roka na tri roky a druhá vloženia poznámok pod čiarou do prílohy I návrhu s nadpisom „Referenčné úrovne podľa členského štátu". Španielske kráľovstvo vyjadrilo „pochybnosti vo vzťahu k postupu, ktorý navrhla Komisia" a žiadalo, aby boli predložené „navrhované zmeny v písomnej podobe aj v španielčine, pričom naliehalo na Komisiu, aby odročila hlasovanie". V tejto intervencii ho podporovali Belgické kráľovstvo, Helénska republika, Talianska republika a Portugalská republika.

38 Z uvedenej zápisnice rovnako vyplýva, že všetky zmeny, ktoré Komisia navrhla, boli predmetom pozorného čítania a zástupca Komisie ich podrobne vysvetlil. Na konci tohto čítania Španielske kráľovstvo, ktoré podporovali štyri ďalšie spomínané členské štáty, zopakovalo svoje výhrady. Potom, čo rôzne členské štáty zaujali postoj k zmenenému a doplnenému návrhu nariadenia, bol uvedený návrh predložený na hlasovanie, ale nedosiahla sa kvalifikovaná väčšina vyžadovaná na prijatie stanoviska výboru. Zasadanie sa tak skončilo potom, čo sa v zápisnici zaznamenalo, že výsledok hlasovania zodpovedá „nevydaniu stanoviska" výboru.

39 Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné určiť, či nepredloženie zmien návrhu nariadenia, ktoré Komisia navrhla počas zasadania výboru 16. júla 2003, v španielčine, ako aj odmietnutie zástupcu Komisie, predsedu výboru, odročiť hlasovanie o návrhu na neskoršie zasadanie výboru, predstavujú procesné chyby, ktoré môžu viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia, ako to tvrdí Španielske kráľovstvo.

40 Pokiaľ ide o prvú výhradu, je namieste uviesť, že články 3 a 9 druhý odsek rokovacieho poriadku výboru (pozri bod 7 vyššie) dostatočne dosvedčujú vôľu zabezpečiť členským štátom nevyhnutný čas na preštudovanie dokumentov týkajúcich sa niektorého bodu programu výboru, ktoré môžu byť osobitne zložité, môžu si vyžadovať početné kontakty a diskusie medzi rôznymi správnymi orgánmi alebo konzultácie s expertmi v rôznych oblastiach alebo s profesionálnymi organizáciami. Nemožno predpokladať, že všetky osoby, s ktorými je potrebné uskutočniť konzultáciu, ovládajú cudzí jazyk na dostatočnej úrovni, ktorá im umožňuje pochopiť zložitý text. Preto treba vykladať citované ustanovenia v tom zmysle, že predmetné dokumenty musia byť zaslané členskému štátu v jeho úradnom jazyku, ako to stanovuje článok 3 nariadenia č. 1 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, body 27 a 31, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer v tejto veci, Zb. s. I-443, bod 16). To sa pritom skutočne v prejednávanej veci stalo, keďže pôvodný návrh nariadenia bol členským štátom predložený v ich úradnom jazyku a v stanovených lehotách, pričom bol predmetom prvého skúmania na zasadaní výboru 25. júna 2003.

41 Táto povinnosť naopak neexistuje vo vzťahu k návrhom zmien dokumentu, ktorý bol predtým riadne predložený členom výboru, urobeným počas jeho zasadania. Žiadne ustanovenie rokovacieho poriadku výboru totiž nestanovuje povinnosť predkladať také návrhy písomne vo všetkých úradných jazykoch. Preto je právne prípustné, aby Komisia predložila také návrhy iba ústne počas zasadania výboru. Bez toho, aby bolo dotknuté prípadné odloženie hlasovania na koniec zasadania alebo predĺženie zasadania v prípade osobitných ťažkostí na nasledujúci deň podľa článku 4 rokovacieho poriadku výboru, možnosť predložiť zmeny ústne počas zasadania výboru existuje, aj keď ide o zásadné zmeny predložené k návrhu, ktorý bol uvedený

v programe zasadania. Téza uvedená Španielskym kráľovstvom, podľa ktorej je Komisia povinná predložiť svoje návrhy zmien písomne a vo všetkých úradných jazykoch, je ťažko zlučiteľná s citovaným ustanovením rokovacieho poriadku, keďže ak by sa táto téza pripustila, bolo by prakticky nemožné predložiť zásadné zmeny k návrhu počas zasadania.

42 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa konštatuje, že zo zápisnice zo zasadania výboru 16. júla 2003 vyplýva, že návrh zmien pôvodného návrhu nariadenia, ktorý Komisia predložila na začiatku zasadania, bol ústnym návrhom. Dokument, ktorý Komisia rozdala počas toho istého zasadania, teda treba považovať za ilustráciu alebo jednoducho vizuálnu podporu na účely „lepšieho pochopenia" zmien, ktoré Komisia ústne navrhla. Keďže Komisia si mohla platne zvoliť iba ústne predloženie svojich návrhov bez toho, aby rozdala akýkoľvek dokument, nemožno účinne vyvodzovať argument z okolnosti, že rozdaný dokument bol vyhotovený iba v anglickom jazyku.

43 Za týchto podmienok Súd prvého stupňa usudzuje, že Komisia ústnym predložením svojho návrhu zmien pôvodného návrhu počas predmetného zasadania neporušila ani uplatniteľnú právnu úpravu, ani „právne záruky" pre členské štáty, ako to tvrdí Španielske kráľovstvo. To je pravda tým skôr, že zástupcovia Španielskeho kráľovstva mali počas tohto zasadania na vlastnú žiadosť k dispozícii tlmočenie zo španielčiny a do španielčiny, a teda mohli vo svojom jazyku sledovať diskusiu a vysvetlenia, ktoré Komisia poskytla k svojmu návrhu.

44 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorú Španielske kráľovstvo uviedlo na pojednávaní, založenú na tom, že Komisia odmietla odročiť hlasovanie o návrhu na neskoršie zasadanie výboru, je namieste preskúmať najprv jej prípustnosť, ktorú Komisia spochybňuje.

45 Podľa článku 48 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku je uvádzanie nových dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

46 Za prípustný však treba vyhlásiť žalobný dôvod, ktorý predstavuje rozšírenie žalobného dôvodu, ktorý už bol priamo alebo implicitne uvedený v návrhu na začatie konania, a je s ním úzko spojený (rozsudky Súdu prvého stupňa z 19. septembra 2000, Dürbeck/Komisia, T-252/97, Zb. s. II-3031, bod 39, a z 30. septembra 2003, Cableuropa a i./Komisia, T-346/02 a T-347/02, Zb. s. II-4251, bod 111).

47 Súd prvého stupňa sa domnieva, že tak tomu je v prejednávanej veci. Táto výhrada je totiž úzko spojená s prvou výhradou uvedenou v žalobe a skúmanou vyššie, podľa ktorej je napadnuté nariadenie, ktorého návrh bol prerokovaný na zasadaní výboru 16. júla 2003, neplatné z dôvodu, že podstatné zmeny podané k uvedenému návrhu počas tohto zasadania neboli predložené v španielskom jazyku. Inými slovami, túto výhradu treba chápať v tom zmysle, že ak Komisia nebola počas zasadania schopná rozdať navrhnuté zmeny aj v španielskom jazyku, mala prinajmenšom odročiť hlasovanie na iné zasadanie, aby ponechala španielskym zástupcom nevyhnutný čas na preštudovanie týchto návrhov vyhotovených v inom jazyku, než je úradný jazyk ich štátu. Okrem toho Španielske kráľovstvo vyjadrilo v podstate rovnakú výhradu v bode 3 svojej žaloby, keď uviedlo, že Komisia prinútila výbor hlasovať napriek výhradám španielskej delegácie (pozri bod 12 vyššie).

48 Tú istú výhradu však treba zamietnuť ako nedôvodnú. Ani článok 4, ani žiadne iné ustanovenie rokovacieho poriadku výboru totiž nepočíta s odročením hlasovania na iné zasadanie, ani keby boli v priebehu zasadania výboru predložené zásadné zmeny návrhu. V tomto prípade článok 4 stanovuje iba možnosť, aby predseda výboru

odložil hlasovanie na koniec zasadania. Ako už bolo pritom uvedené, to sa v prejednávanej veci stalo, keďže rokovanie a hlasovanie o návrhu predmetného nariadenia boli jediné body programu rokovania výboru 16. júla 2003 a hlasovanie sa uskutočnilo na konci tohto zasadania.

49 V každom prípade, ak by sa aj chyby, ktoré Španielske kráľovstvo namieta v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu, preukázali, nemohli by viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia. Keďže totiž výbor nevydal stanovisko k opatreniam, ktoré stanovovalo nariadenie, nariadenie prijala Komisia, ktorá tak tieto opatrenia neoznámila Rade podľa článku 30 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002 a článku 4 ods. 3 rozhodnutia 1999/468. Španielske kráľovstvo, ktoré hlasovalo proti návrhu predmetného nariadenia, by sa mu nemohlo brániť účinnejšie, ak by malo k dispozícii španielsku verziu sporného dokumentu. V dôsledku toho nemohli mať údajné chyby vplyv na nakoniec prijaté opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Feta II, už citovaný v bode 35 vyššie, body 38 až 40).

50 Predchádzajúce úvahy nie sú spochybnené znením rozsudku z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovaného v bode 20 vyššie, na ktorý sa odvoláva Španielske kráľovstvo. V tom rozsudku Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutie z dôvodu, že Komisia nebrala do úvahy žiadosť o odročenie hlasovania podanú Spolkovou republikou Nemecko, ktorá dostala oneskorene verziu návrhu rozhodnutia, o ktorej sa malo rokovať v rámci príslušného výboru, vo svojom úradnom jazyku (rozsudok z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, body 26 až 32).

51 V prejednávanej veci pritom Španielske kráľovstvo na pojednávaní potvrdilo, že dostalo pôvodný návrh predmetného nariadenia vo svojom jazyku a včas, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

52 Okrem toho, na rozdiel od aktuálneho rokovacieho poriadku výboru stanovoval článok 2 ods. 7 rokovacieho poriadku výboru, o ktorý išlo v rozsudku z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovanom v bode 20 vyššie, že ak nebol návrh právneho predpisu, o ktorom sa malo rokovať, zaslaný členským štátom v lehote, tento bod programu sa mal na žiadosť členského štátu odročiť na neskoršie zasadanie (rozsudok z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, bod 17).

53 Napokon, na rozdiel od skutkového stavu prejednávanej veci prijal vo veci, ktorá viedla k rozsudku z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovanému v bode 20 vyššie, príslušný výbor stanovisko, ktorému sa Komisia potom prispôsobila [rozsudok z 10. februára 1998, Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 20 vyššie, bod 32; pozri takisto posledné odôvodnenie rozhodnutia Komisie 95/204/ES z 31. mája 1995, ktorým sa vykonáva článok 20 ods. 2 smernice Rady 89/106/EHS o stavebných výrobkoch [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 129, s. 23), zrušeného uvedeným rozsudkom].

54 Zo všetkého uvedeného vyplýva, že druhá časť prvého žalobného dôvodu nie je dôvodná a musí byť zamietnutá rovnako ako prvý žalobný dôvod v celosti.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady hierarchie noriem tým, že článok 7 ods. 1 napadnutého nariadenia porušuje ustanovenia článku 13 nariadenia č. 2371/2002

Tvrdenia účastníkov konania

55 Španielske kráľovstvo pripomína, že článok 7 napadnutého nariadenia bol prijatý na vykonanie ustanovení článku 13 nariadenia č. 2371/2002. Tento posledný článok sa pritom vzťahuje iba na prírastok novej kapacity do rybárskej flotily, pričom rozlišuje

podľa toho, či sa naň poskytla pomoc z verejných zdrojov alebo nie, a ako jedinú podmienku vyžaduje, aby sa vyradila iná kapacita podľa istých pravidiel. Vôbec nevyžaduje, aby kapacita vyjadrená v tonáži rybárskej flotily neprekročila výsledok vzorca uvedeného v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia. Preto na zavedenie režimu vstupov a výstupov stanoveného v článku 13 nariadenia č. 2371/2002 nebolo vôbec potrebné členským štátom uložiť, aby dodržiavali tento vzorec.

56 Španielske kráľovstvo dodáva, že článok 11 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002, ktorý ukladá neprekračovanie referenčných úrovní pre kapacitu rybolovu vyjadrených v BRT a kW, ktoré sú uvedené v článkoch 12 a 11 ods. 4 rovnakého nariadenia, preukazuje, že Rada ukladá členským štátom limity, len pokiaľ ide o tieto referenčné úrovne stanovené Komisiou pre každý členský štát. Článok 11 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002 naopak nijako neumožňuje stanoviť obmedzenia uvedené v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia, teda obmedzenia na úrovni skutočnej úrovne flotily merané v GT a kW, ktoré ukazujú skutočný stav flotily, ktorú má každý členský štát.

57 Podľa Španielskeho kráľovstva sú referenčné úrovne určené Komisiou prostredníctvom viacročných usmerňujúcich programov (ďalej len „VUP"), ktoré sú vydávané už roky, dodržané, pokiaľ členské štáty zabezpečia, že skutočná úroveň ich flotily zostane nižšia alebo rovnaká ako referenčné úrovne. To je okrem iného prípad Španielska, ktorého skutočná úroveň flotily bola od roku 1992 vždy nižšia ako referenčné úrovne. Na konci roka 2003 bolo možné ohodnotiť rozdiel medzi skutočnou úrovňou flotily Španielska a uplatniteľnou referenčnou úrovňou na približne 240 000 GT, čo je oveľa viac než celá flotila niektorých členských štátov, ako sú Holandsko a Írsko, a na 535 067 kW.

58 Toto zníženie bolo výsledkom značného úsilia Španielskeho kráľovstva a spôsobili ho sčasti vyradenia, ku ktorým došlo za použitia pomoci z verejných zdrojov, a vo

zvyšnej časti vyradenia, ku ktorým došlo bez pomoci z verejných zdrojov, vďaka uskutočňovanej politike v oblasti výstavby plavidiel. Napríklad z rozdielov uvedených v predchádzajúcom bode bolo 90 000 GT a 182 660 kW získaných bez pomoci z verejných zdrojov.

59 Španielske kráľovstvo teda má vo svojej databáze vyradenia uskutočnené bez pomoci z verejných zdrojov od roku 1997, ktoré mohlo vziať do úvahy na splnenie svojej povinnosti, stanovenej v článku 13 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 2371/2002, nahradiť prírastok novej kapacity do flotily vyradením prinajmenšom rovnakej kapacity bez poskytnutia pomoci z verejných zdrojov. Pritom povinnosť neprekračovať skutočnú úroveň rybárskej flotily, aká bola k 1. januáru 2003, ktorá je stanovená v článku 7 napadnutého nariadenia, zbavuje Španielske kráľovstvo tejto možnosti a spôsobuje mu ujmu najmä v porovnaní s ostatnými členskými štátmi, ktoré nedodržali svoju povinnosť dodržiavať referenčné úrovne stanovené Komisiou vo VUP.

60 Navyše článok 7 napadnutého nariadenia zbavuje stanovenie referenčných úrovní, ktoré sú uplatniteľné na každý členský štát, v článku 4 rovnakého nariadenia právneho zmyslu, keďže Komisia v článku 7 stanovila bez splnomocnenia Radou nové prísnejšie úrovne.

61 V dôsledku toho sa Španielske kráľovstvo domnieva, že Komisia prijatím článku 7 napadnutého nariadenia porušila zásadu hierarchie noriem, ktorá podľa ustálenej judikatúry vyžaduje, že príslušný orgán Spoločenstva nesmie pri prijímaní vykonávacieho právneho predpisu k základnému nariadeniu prekročiť oprávnenia, ktoré mu toto nariadenie priznáva, ani sa od nich odchýliť (rozsudky Súdneho dvora z 13. marca 1997, Eridania Beghin-Say, C-103/96, Zb. s. I-1453, a z 2. marca 1999, Španielsko/Komisia, C-179/97, Zb. s. I-1251).

62 Komisia zdôrazňuje, že článok 7 ods. 1 napadnutého nariadenia sa obmedzuje na preformulovanie ustanovení článkov 11 a 13 nariadenia č. 2371/2002 do jedného

vzorca s cieľom uľahčiť výpočty, ktoré bude musieť uskutočniť príslušný technický personál každého vnútroštátneho správneho orgánu. Tento vzorec teda odráža povinnosť členských štátov neustále dbať na to, aby ich kapacita rybolovu v tonáži (GT_t) bola nižšia alebo rovnaká ako kapacita rybolovu v tonáži k 1. januáru 2003 (GT_{03}) znížená po prvé o celkovú tonáž plavidiel vyradených vďaka pomoci z verejných zdrojov, čo stanovuje článok 11 ods. 4 nariadenia č. 2371/2002 [– GT_a], a po druhé o 35 % celkovej tonáže plavidiel s viac ako 100 GT vstupujúcich vďaka pomoci z verejných zdrojov, čo stanovuje článok 13 ods. 1 písm. b) bod ii) uvedeného nariadenia [– 0,35 GT_{100}], a zvýšená po prvé o zvýšenie tonáže povolené podľa článku 11 ods. 5 uvedeného nariadenia [+ GT_s] a po druhé o zmenu vyplývajúcu z premerania flotily [+ Δ (GT – GRT)].

63 Komisia usudzuje, že zavedením režimu kompenzácií vstupov do flotily a výstupov z nej po 1. januára 2003 v článku 13 nariadenia č. 2371/2002 Rada obmedzila skutočné úrovne flotily, čo argumentácia rozvinutá Španielskym kráľovstvom podľa všetkého neberie do úvahy. Toto obmedzenie je nezávislé od povinnosti neprekročiť referenčné úrovne stanovené v článku 11 ods. 2 nariadenia č. 2371/2002, ktorá takisto vedie k obmedzeniu skutočnej úrovne flotily každého členského štátu.

64 Pokiaľ ide o tvrdenie Španielskeho kráľovstva založené na tom, že článok 7 napadnutého nariadenia bráni zohľadneniu zmenšenia španielskej rybárskej flotily bez pomoci z verejných zdrojov, ku ktorému údajne došlo od roku 1997, na kompenzovanie nových vstupov, Komisia odpovedá, že výraz „od 1. januára 2003“ v znení článku 13 nariadenia č. 2371/2002 sa uplatňuje tak na vstup novej kapacity do flotily, ako aj na povinnosť vyradenia, ktorú má tento vstup za následok. Preto práve tento posledný uvedený článok neumožňuje zohľadniť vyradenie z kapacity pred uvedeným dátumom.

65 Námietky Španielskeho kráľovstva teda nemajú žiadnu súvislosť s článkom 7 napadnutého nariadenia a neberú do úvahy ustanovenia článku 13 nariadenia

č. 2371/2002. Tieto námietky sa v skutočnosti týkajú režimu schváleného Radou, ktorý v rozpore s tvrdeniami Španielskeho kráľovstva nezaviedol žiadnu súvislosť medzi dosiahnutím alebo nedosiahnutím cieľov štvrtého VUP členským štátom a povinnosťami stanovenými v už citovanom článku 13. Španielske kráľovstvo pritom nenapadlo včas nariadenie č. 2371/2002, ktoré uvedený režim zaviedlo.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

66 Je vhodné pripomenúť, že podľa zásady dodržania hierarchie noriem sa vykonávacie nariadenie nesmie odchýliť od pravidiel nachádzajúcich sa v akte, ktorý vykonáva (rozsudky Súdneho dvora z 10. marca 1971, Deutsche Tradax, 38/70, Zb. s. 145, bod 10, a z 10. februára 1998, Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 61 vyššie, bod 20; rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. októbra 1994, Chavane de Dalmassy a i./ Komisia, T-64/92, Zb. VS s. I-A-227 a II-723, bod 52). V dôsledku toho je namieste overiť, či ustanovenia článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia sú v súlade s článkom 13 nariadenia č. 2371/2002, ktorý vykonávajú.

67 Z písomných podaní účastníkov konania vyplýva, že sa nezhodujú v otázke výkladu, aký treba dať poslednému uvedenému článku. Podľa Komisie sa slová „od 1. januára 2003" v odseku 1 uvedeného článku vzťahujú tak na vstupy do rybárskej flotily, ako aj na vyradenia, ktoré ich majú kompenzovať, takže možno brať do úvahy iba vyradenia, ku ktorým došlo od tohto dátumu. Španielske kráľovstvo sa naopak domnieva, že akékoľvek vyradenie z kapacity rybárskej flotily členského štátu vrátane vyradenia pred 1. januárom 2003 môže kompenzovať vstup do tej istej flotily, ku ktorému dôjde od tohto dátumu. Podľa posledného uvedeného výkladu je teda jediným limitom, ktorý bol flotilám členských štátov uložený nariadením č. 2371/2002, limit stanovený v článku 11 ods. 2 tohto nariadenia, konkrétne referenčné úrovne zavedené Komisiou pre každý členský štát podľa článku 12 ods. 1 rovnakého nariadenia.

68 Treba konštatovať, že článok 7 ods. 1 napadnutého nariadenia je v súlade s výkladom, ktorý Komisia dáva článku 13 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002. Členský štát totiž môže dodržať matematický vzorec, ktorý sa nachádza v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia, iba tak, že zabezpečí, aby vstupy novej kapacity do jeho flotily od 1. januára 2003 boli neutralizované vyradením prinajmenšom rovnakej kapacity, ku ktorému dôjde takisto po tomto dátume. Preto je na účely zistenia dôvodnosti tohto žalobného dôvodu opodstatnené preskúmať, či je správny výklad článku 13 nariadenia č. 2371/2002, ktorý zastáva Komisia.

69 Súd prvého stupňa sa domnieva, že tento výklad je skutočne správny, a to z nasledujúcich dôvodov.

70 Po prvé, zo samotnej logiky systému kompenzácií vstupov do rybárskej flotily prostredníctvom zodpovedajúcich výstupov nevyhnutne vyplýva, že vstupy a výstupy sa musia zohľadňovať od jedného a toho istého dátumu. Možnosť kompenzácie nových vstupov prostredníctvom výstupov, ku ktorým došlo pred týmto dátumom, by mohla viesť k dvojitým kompenzáciám v prípade, keď skoršie výstupy už mohli byť kompenzované inými vstupmi, takisto skoršími. Výklad článku 13 nariadenia č. 2371/2002 podaný Španielskym kráľovstvom, podľa ktorého vstupy novej kapacity do rybárskej flotily možno kompenzovať nielen novými výstupmi, ale aj výstupmi uskutočnenými od roku 1997, ktoré neboli kompenzované zodpovedajúcimi vstupmi, túto logiku nevyvracia, ale v skutočnosti smeruje k posunutiu dátumu, od ktorého sa má zisťovať rovnováha vstupov a výstupov, do roku 1997. Ako pritom správne uvádza Komisia, taký výklad nemá nijakú oporu v článku 13 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, ktorý stanovuje zavedenie rovnováhy vstupov a výstupov od 1. januára 2003.

71 Po druhé, z odôvodnenia č. 12 nariadenia č. 2371/2002 jasne vyplýva, že „stanovovani[e] národných vstupno-výstupných schém" sa nachádza medzi osobitnými opatreniami umožňujúcimi dosiahnuť cieľ zmenšenia rybárskej flotily Spoločenstva, ktoré zahŕňajú takisto stanovenie referenčných úrovní kapacít

rybolovu, ktoré sa nesmú prekročiť. Výklad článku 13 nariadenia č. 2371/2002, podľa ktorého by členský štát mohol kompenzovať vstupy plavidiel do svojej rybárskej flotily, ku ktorým došlo po 1. januári 2003, nekompenzovanými výstupmi pred týmto dátumom, by bol pritom v rozpore s týmto cieľom. Tento výklad by totiž členský štát oprávňoval, aby v rámci svojho vnútroštátneho režimu vstupov a výstupov zvýšil kapacitu svojej rybárskej flotily v porovnaní s kapacitou existujúcou k 1. januáru 2003, a tak by neumožňoval dosiahnuť cieľ vyjadrený v nariadení č. 2371/2002, ktorý spočíva v celkovom zmenšení rybárskej flotily Spoločenstva.

72 Po tretie, odkaz na „predchádzajúce" výstupy, ktoré treba brať do úvahy, v článku 13 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002 nijako neznamená, že tieto výstupy by mohli byť z obdobia pred 1. januárom 2003. Tento výraz smeruje iba k vylúčeniu možnosti kompenzácie vstupu neskorším výstupom. Taká možnosť, ktorá nie je vylúčená v systéme obyčajnej kompenzácie vstupov a výstupov, by bola v rozpore s cieľom zmenšenia rybárskej flotily Spoločenstva, keďže by mala za následok zväčšenie tejto flotily, aj keď len dočasné, kým by nedošlo k výstupu, ktorý by mal kompenzovať skorší vstup. Taká možnosť by navyše mohla zapríčiniť početné praktické problémy, najmä v prípade, ak by sa plánovaný budúci výstup, ktorý by mal kompenzovať už existujúci vstup, neuskutočnil.

73 Po štvrté, výklad článku 13 nariadenia č. 2371/2002, ktorý obhajuje Komisia, potvrdzuje nariadenie Rady (ES) č. 1242/2004 z 28. júna 2004, ktorým sa novým členským štátom udeľujú výnimky z určitých ustanovení nariadenia (ES) č. 2371/2002 týkajúcich sa referenčných úrovní pre rybárske flotily (Ú. v. EÚ L 236, s. 1). Nariadenie č. 1242/2004 totiž upustilo od stanovenia referenčných úrovní pre predmetné členské štáty z dôvodu, že také stanovenie by bolo nadbytočné, keďže zachovanie kapacity rybárskej flotily týchto štátov na úrovni v momente ich pristúpenia 1. mája 2004 je plne zabezpečené režimom vstupov a výstupov uvedeným v článku 13 nariadenia č. 2371/2002 (pozri odôvodnenia č. 2, č. 3 a č. 4 nariadenia č. 1242/2004). Ak by jediným limitom, ktorý členským štátom stanovuje nariadenie č. 2371/2002, bol limit týkajúci sa dodržiavania referenčných úrovní, čo tvrdí Španielske kráľovstvo, nariadenie č. 1242/2004 by muselo stanoviť referenčné úrovne aj pre nové členské štáty. Tento vývoj teda podľa všetkého

potvrdzuje prístup obhajovaný Komisiou, podľa ktorého referenčné úrovne majú skutočnú hodnotu iba pre členské štáty, ktoré ich prekračovali k 1. januáru 2003, a stanú sa nadbytočnými vtedy, keď ich všetky členské štáty dodržia.

74 Po piate, výklad predmetného článku, ktorý obhajuje Komisia, potvrdzujú prípravné práce na nariadení č. 2371/2002. Z dokumentu č. 15414/02 predsedníctva Rady z 12. decembra 2002, v ktorom sú zhrnuté postoje rôznych štátnych delegácií k návrhu, z ktorého sa neskôr stalo nariadenie č. 2371/2002, zverejneného prostredníctvom registra dokumentov tejto inštitúcie totiž vyplýva, že šesť členských štátov, konkrétne Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Fínska republika, Talianska republika a Portugalská republika, vyhlásilo, že z článku 12 návrhu (teraz článok 13 nariadenia č. 2371/2002) by malo jasne vyplývať, že cieľom je zamedziť prekračovaniu referenčných úrovní. Súd prvého stupňa na pojednávaní rozhodol o vložení tohto dokumentu do súdneho spisu vo veci potom, čo účastníkom konania predložil jeho kópiu v jazyku konania a vyzval ich, aby predložili svoje prípadné pripomienky, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania. Španielske kráľovstvo neuviedlo k tomuto dokumentu žiaden komentár.

75 Rovnako aj Európsky parlament formuloval vo svojom legislatívnom uznesení o tom istom návrhu [legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu o návrhu nariadenia Rady o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu [KOM(2002) 185 — C5-0313/2002 — 2002/0114(CNS) (Ú. v. EÚ C 27 E, 2004, s. 112)] pozmeňujúci návrh č. 42 smerujúci k nahradeniu slovného spojenia „aby celková rybolovná kapacita vstupov do flotily neprekračovala v žiadnom momente celkovú rybolovnú kapacitu výstupov z flotily“, ktoré sa nachádzalo v návrhu nariadenia, ktorý Komisia predložila Rade, slovným spojením „aby referenčné úrovne neboli prekročené“. Pritom je nutné konštatovať, že Rada tieto návrhy v nakoniec prijatej verzii článku 13 nariadenia č. 2371/2002 neprijala.

76 Čo sa týka tvrdenia Španielskeho kráľovstva založeného na tom, že členské štáty, ktoré plne dodržali referenčné úrovne, sú sankcionované tým, že kapacita ich rybárskej flotily existujúca k 1. januáru 2003 bola transformovaná na hornú hranicu, ktorú už nesmú prekročiť, treba so zreteľom na predchádzajúce úvahy konštatovať, že tento následok vyplýva priamo z článku 13 nariadenia č. 2371/2002. Ako pritom Komisia správne uvádza, Španielske kráľovstvo posledné uvedené ustanovenie včas nenapadlo, ani voči nemu nevznieslo pred Súdom prvého stupňa námietku protiprávnosti.

77 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Španielske kráľovstvo, ustanovenie článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia neporušuje článok 13 nariadenia č. 2371/2002. Preto musí byť druhý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady hierarchie noriem tým, že článok 7 ods. 1 napadnutého nariadenia porušuje ustanovenia článku 11 nariadenia č. 2371/2002

Tvrdenia účastníkov konania

78 Španielske kráľovstvo uvádza, že článok 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 členské štáty výslovne oprávňuje, aby na účely preukazovania rovnováhy vstupov a výstupov zavedenej článkom 13 rovnakého nariadenia nebrali do úvahy zvýšenie tonáže rybárskych plavidiel, ktoré sú staré päť rokov a viac, v dôsledku modernizácie hlavnej paluby zameranej na zvýšenie bezpečnosti na palube, zlepšenie pracovných podmienok, hygieny a kvality produkcie. Článok 7 ods. 1 napadnutého nariadenia pritom medzi okolnosti, ktoré sa musia zohľadňovať pri určení kapacity rybárskej

flotily členského štátu vyjadrenej v tonáži, zahŕňa zložku GT_s, ktorá zodpovedá predmetnému zvýšeniu. Preto zahrnutím tejto zložky, ktorá mala byť podľa ustanovení článku 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 vylúčená, článok 7 napadnutého nariadenia porušuje zásadu hierarchie noriem, ako aj judikatúru Súdneho dvora spomínanú v bode 61 vyššie.

79 Komisia poznamenáva, že tento žalobný dôvod svedčí o tom, že Španielske kráľovstvo nepochopilo dosah článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia. Ak by zložka GT_s nebola zahrnutá do matematického vzorca uvedeného v tomto ustanovení, zvýšenie tonáže v dôsledku modernizácie by podľa Komisie muselo byť kompenzované výstupom zodpovedajúcej kapacity z flotily. Tento dôsledok by bol v rozpore s výsledkom, ku ktorému sa snaží dospieť článok 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002. Preto bolo nevyhnutné vložiť do vzorca uvedeného v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia zložku GT_s s kladným znamienkom. Rovnaký článok sa obmedzil na preformulovanie nezohľadnenia zvýšenia kapacity, ktoré vyplýva z uskutočnenej modernizácie plavidiel, stanoveného v článku 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 do matematického vzorca.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

80 Ako Komisia správne uvádza, tento žalobný dôvod sa opiera o chybné chápanie účinku matematického vzorca uvedeného v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia. Na prispôsobenie sa tomuto vzorcu totiž musí každý členský štát zabezpečiť, aby kapacita jeho rybárskej flotily vyjadrená v tonáži (GT_t) zostala neustále rovnaká alebo nižšia ako táto kapacita existujúca k 1. januáru 2003 (GT_{03}).

81 Modernizácia rybárskych plavidiel uvedená v článku 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 má pritom za následok zvýšenie kapacity flotily (GT_s), ktorá spôsobuje,

že skutočná kapacita (GT_t) sa po pripočítaní predmetného zvýšenia stáva vyššou ako kapacita existujúca k 1. januáru 2003 (GT_{03}). Aby sa zachovala rovnováha, vzorec uvedený v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia stanovuje, že zložka GT_t sa porovnáva so zložkou GT_{03} zvýšenou o zložku GT_s ($GT_{03} + GT_s$).

82 Z toho vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Španielske kráľovstvo, si povinnosť nezohľadniť zvýšenia kapacity uvedené v článku 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 vyžaduje pripočítanie zložky GT_s k zložke GT_{03} vo vzorci uvedenom v článku 7 ods. 1 napadnutého nariadenia. Práve v opačnom prípade by bolo ustanovenie článku 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 porušené, keďže v takom prípade by bol predmetný členský štát povinný vyradiť zo svojej rybárskej flotily kapacitu, ktorá by sa prinajmenšom rovnala zvýšeniu v dôsledku modernizácie, aby znížil svoju kapacitu (GT_t) a neprekročil kapacitu existujúcu k 1. januáru 2003 (GT_{03}).

83 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery

Tvrdenia účastníkov konania

84 Španielske kráľovstvo poukazuje na porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery tým, že napadnuté nariadenie je uplatniteľné so spätnou účinnosťou, čo by mohlo dotknutým osobám spôsobiť ujmu. Vo svojej replike Španielske kráľovstvo spresnilo,

že ujma dotknutých osôb vyplýva zo zavedenia nového obmedzenia skutočnej úrovne rybárskej flotily napadnutým nariadením, čo nariadenie č. 2371/2002 nestanovovalo. Za týchto podmienok sa Španielske kráľovstvo domnieva, že tvrdenie, podľa ktorého je spätný účinok napadnutého nariadenia odôvodnený, lebo sa obmedzuje na vykonanie nariadenia č. 2371/2002, ktoré nadobudlo účinnosť 1. januára 2003, nie je platné, keďže prípadné dotknuté osoby nemohli predvídať nové obmedzenia, ktoré Komisia zamýšľala zaviesť.

85 Komisia tvrdí, že tento žalobný dôvod je zjavne neprípustný, lebo nie je v súlade s článkom 38 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a so zodpovedajúcou judikatúrou. Základné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je tento žalobný dôvod založený, podľa Komisie vôbec nevyplývajú zo žaloby, keďže Španielske kráľovstvo sa obmedzilo na tvrdenie o čisto hypotetickej ujme dotknutých osôb, ktorá vyplýva zo spätného účinku napadnutého nariadenia, bez toho, aby jasne označilo, kto sú tieto dotknuté osoby, a vysvetlilo, aká je povaha a dôvod ujmy, ktorú utrpeli.

86 Subsidiárne sa Komisia domnieva, že tento žalobný dôvod je nedôvodný. Podľa Komisie judikatúra výnimočne pripúšťa, aby akt Spoločenstva spôsoboval účinky predo dňom svojho uverejnenia, pokiaľ to vyžaduje cieľ, ktorý sa má dosiahnuť, a je riadne rešpektovaná legitímna dôvera dotknutých osôb (rozsudky Súdneho dvora z 25. januára 1979, Racke, 98/78, Zb. s. 69, bod 20, a Weingut Decker, 99/78, Zb. s. 101, bod 8; z 9. januára 1990, SAFA, C-337/88, Zb. s. I-1, bod 13; z 11. júla 1991, Crispoltoni, C-368/89, Zb. s. I-3695, bod 17; z 20. novembra 1997, Moskof, C-244/95, Zb. s. I-6441, bod 77, a z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-110/97, Zb. s. I-8763, bod 151). V prejednávanej veci nemôže byť dátum začatia uplatňovania napadnutého nariadenia iný ako dátum nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 2371/2002, teda 1. január 2003, keďže výlučným predmetom napadnutého nariadenia je upraviť vykonávacie ustanovenia k povinnostiam, ktoré zaviedlo nariadenie č. 2371/2002, bez toho, aby sa k nim pridalo čokoľvek nové.

87 Komisia poznamenáva, že argumentácia Španielskeho kráľovstva, podľa ktorej napadnuté nariadenie stanovuje opatrenia, s ktorými sa v nariadení č. 2371/2002 nepočítalo, je založená na chybnom predpoklade, pretože údajné nové obmedzenie spočívajúce v tom, že napadnuté nariadenie odkazuje na skutočné úrovne rybárskej flotily, je iba uplatnením režimu vstupov a výstupov stanoveným v článku 13 nariadenia č. 2371/2002, ako to Komisia vysvetlila vo svojej odpovedi na druhý žalobný dôvod.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

88 Článok 38 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora stanovuje, že každý návrh na začatie konania musí označovať predmet konania a obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých je návrh založený. Toto ustanovenie je formulované rovnakými slovami v článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a obidve ustanovenia len preberajú požiadavku obsiahnutú v článku 21 Štatútu Súdneho dvora, ktorý je bez rozdielu uplatniteľný na žaloby podané na Súdny dvor a na žaloby podané na Súd prvého stupňa (rozsudok Súdneho dvora z 18. júla 2006, Rossi/ÚHVT, C-214/05 P, Zb. s. I-7057, bod 36).

89 Z už citovaných ustanovení vyplýva, že základné skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia vyplývať vnútorne súladným a zrozumiteľným spôsobom zo samotnej žaloby a musia byť uvedené dostatočne jasne a presne, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obranu a súd Spoločenstva mohol vec preskúmať (rozsudky Súdneho dvora z 9. januára 2003, Taliansko/Komisia, C-178/00, Zb. s. I-303, bod 6, a zo 14. októbra 2004, Komisia/Španielsko, C-55/03, neuverejnený v Zbierke, bod 23). Samotné dovolávanie sa zásady práva Spoločenstva, o ktorej sa tvrdí, že bola porušená, bez uvedenia skutkových a právnych okolností, na ktorých sa toto tvrdenie zakladá, nepostačuje na splnenie tejto požiadavky (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 2005, Írsko/Komisia, C-199/03, Zb. s. I-8027, bod 51).

90 V prejednávanej veci sa Španielske kráľovstvo vo svojej žalobe obmedzilo na tvrdenie, že stanovenie nadobudnutia účinnosti napadnutého nariadenia na 1. január 2003 predstavuje porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, pretože by mohlo spôsobiť ujmu dotknutým osobám, ale neuviedlo skutkové a právne okolnosti, ktoré by umožňovali identifikovať jednak údajnú pravdepodobnú ujmu a jednak dotknuté osoby. Za týchto podmienok, ako správne uviedla Komisia, nespĺňa tento žalobný dôvod požiadavky už citovaných ustanovení rokovacích poriadkov Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa a musí byť zamietnutý ako neprípustný.

91 V každom prípade, argumentácia, ktorú Španielske kráľovstvo uviedlo vo svojej replike na podporu prípustnosti tohto žalobného dôvodu a podľa ktorej ujma dotknutých osôb vyplýva zo zavedenia nového obmedzenia skutočnej úrovne rybárskej flotily napadnutým nariadením, čo nariadenie č. 2371/2002 nestanovovalo, predstavuje iba zopakovanie argumentácie, ktorá bola uvedená v rámci druhého žalobného dôvodu založeného na porušení zásady hierarchie noriem. Ako už bolo pritom uvedené, tento žalobný dôvod nie je dôvodný a musí byť zamietnutý.

92 Okrem toho, keďže režim vstupov a výstupov rybárskej flotily zavedený článkom 13 nariadenia č. 2371/2002 nadobudol účinnosť 1. januára 2003, uplatňovanie napadnutého nariadenia od toho istého dátumu nemôže v rozpore s tým, čo tvrdí Španielske kráľovstvo, porušovať údajnú legitímnu dôveru dotknutých osôb.

93 Zo všetkého uvedeného vyplýva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

O piatom žalobnom dôvode založenom na údajne svojvoľnom charaktere napadnutého nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

94 Španielske kráľovstvo tvrdí, že článok 6 napadnutého nariadenia obmedzuje zohľadnenie vyradení plavidiel v období medzi 1. januárom 2000 a 31. decembrom 2002 tým, že zavádza obmedzenie, ktoré sa v nariadení č. 2371/2002 nenachádza. Podľa Španielskeho kráľovstva sa referenčné úrovne rovnako ako VUP vzťahujú na rok 1997. Navyše zo slovného spojenia „sa kompenzuje predchádzajúcim vyradením... bez pomoci z verejných zdrojov" použitého v článku 13 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 2371/2002 vyplýva, že na zohľadnenie uskutočnených vyradení neexistuje žiadne časové obmedzenie. V dôsledku toho je obmedzenie, ktoré zaviedlo napadnuté nariadenie, svojvoľné.

95 Španielske kráľovstvo považuje za neprípustné referenčné úrovne, ktoré voči nemu uplatňuje napadnuté nariadenie, keďže Komisia v tomto nariadení zaviedla nové pravidlo, ktoré spôsobuje, že referenčná úroveň je ako prostriedok správy flotily nepoužiteľná, a sankcionuje Španielske kráľovstvo znížením o 240 000 GT, hoci Holandsku, Írsku a Spojenému kráľovstvu boli schválené podstatné zvýšenia tonáže.

96 Prístup, ktorý Komisia zvolila, svojvoľne popiera oprávnené záujmy Španielskeho kráľovstva tým, že zamieňa pojmy referenčná úroveň a skutočná úroveň flotily. Široká miera voľnej úvahy Komisie pri hodnotení zložitých ekonomických situácií ju nezbavuje povinnosti dodržiavať nariadenia Rady, ako aj svoje vlastné nariadenia a neodôvodňuje ani zužujúci výklad práv, ktoré Španielske kráľovstvo nadobudlo

splnením cieľov štvrtého VUP, ani jeho postavenie na roveň členským štátom, ktoré si nesplnili svoje povinnosti, tým, že sa voči nemu v oblasti vyradení uplatní neprijateľné rovnostárske zaobchádzanie.

97 Komisia zdôrazňuje, že článok 6 napadnutého nariadenia predstavuje výnimku z článku 13 nariadenia č. 2371/2002, ktorý nestanovuje prechodné ustanovenia a v zásade zakazuje od 1. januára 2003 akýkoľvek vstup plavidla do rybárskej flotily, ktorý nie je spojený s vyradením prinajmenšom rovnakej kapacity. Článok 6 iba zabezpečuje prechod zo starého systému vstupov a výstupov na nový systém tým, že sa zohľadnia správne povolenia na výstavbu plavidiel, ktoré členský štát predtým udelil. Článok 6 tak zachováva právo držiteľov povolenia, ktoré bolo udelené medzi 1. januárom 2000 a 31. decembrom 2002, zahrnúť bez predchádzajúceho vyradenia zodpovedajúcej kapacity svoje nové plavidlo do rybárskej flotily predmetného členského štátu. Toto ustanovenie teda chráni legitímnu dôveru majiteľov lodí, ktorí sú držiteľmi povolenia na výstavbu.

98 Zohľadnenie povolení udelených počas obmedzeného obdobia je odôvodnené výnimočným charakterom článku 6 napadnutého nariadenia. Komisia v tejto súvislosti uvádza, že v jej pôvodnom návrhu bolo toto obdobie stanovené na jeden rok, a to od 1. januára do 31. decembra 2002. Na základe pripomienok rôznych členských štátov vrátane Španielskeho kráľovstva a informácií, ktoré na žiadosť Komisie predložili vnútroštátne orgány príslušné pre oblasť rybolovu, sa však Komisia rozhodla predĺžiť referenčné obdobie z jedného roka na tri roky.

99 Toto obdobie troch rokov zodpovedá objektívnym kritériám, konkrétne času, aký uplynie medzi udelením správneho povolenia na výstavbu a vstupom plavidla do rybárskej flotily, ktorý Komisia odhadla na približne tri roky na základe svojich skúseností a so zohľadnením všetkých čiastkových etáp, akými sú uzavretie zmluvy, výstavba a spustenie plavidla na vodu. Navyše stanovenie začiatku referenčného

obdobia na 1. január 2000 zodpovedá začiatku viacročného plánu týkajúceho sa štrukturálnych opatrení pre odvetvie rybolovu, ktorý bol schválený na obdobie rokov 2000 – 2006.

100 Z toho vyplýva, že tvrdenie Španielskeho kráľovstva, podľa ktorého sa má začiatok referenčného obdobia pre zohľadnenie správnych povolení poskytnutých pred 1. januárom 2003 posunúť do roku 1997, nemožno pripustiť.

101 Komisia sa domnieva, že Španielske kráľovstvo chce týmto tvrdením rozšíriť výnimku stanovenú pre prípady, v ktorých bolo vnútroštátne správne povolenie udelené skôr a pred 1. januárom 2003 ho nenasledoval skutočný vstup plavidla do flotily, na všetky výstupy, ku ktorým došlo v jeho flotile od roku 1997. Španielske kráľovstvo v každom prípade netvrdilo, že správne povolenia na výstavbu boli udelené pred 1. januárom 2000 pre plavidlá, ktoré k 1. januáru 2003 ešte nevstúpili do flotily.

102 Podľa Komisie sleduje Španielske kráľovstvo týmto tvrdením zovšeobecnenie prechodného a výnimočného ustanovenia článku 6 napadnutého nariadenia, čo porušuje článok 13 nariadenia č. 2371/2002 a povinnosti, ktoré Komisia má pri prijímaní vykonávacích predpisov k poslednému uvedenému ustanoveniu.

103 Komisia okrem toho pripomína širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má podľa judikatúry normotvorca Spoločenstva za okolností, ktoré zahŕňajú hodnotenie zložitej ekonomickej situácie, ako napríklad v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky a rybolovu (rozsudky Súdneho dvora z 19. februára 1998, NIFPO a Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, Zb. s. I-681, body 41 a 42, a z 25. októbra

2001, Taliansko/Rada, C-120/99, Zb. s. I-7997, bod 44). Domnieva sa, že Španielske kráľovstvo v prejednávanej veci nepredložilo najmenší dôkaz o tom, že by zjavne prekročila hranice tejto miery voľnej úvahy.

104 Komisia napokon spresňuje, že zvýšenia tonáže pre iné členské štáty, na ktoré Španielske kráľovstvo poukazuje, zodpovedajú revíziám cieľov štvrtého VUP, ktoré tieto štáty požadovali pred 31. decembrom 2002 a o ktorých sa k 1. januáru 2003 ešte nijak nerozhodlo. Španielske kráľovstvo pritom takúto žiadosť nepredložilo.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

105 V oblasti poľnohospodárskej politiky, ktorá podľa článku 32 ods. 1 ES zahŕňa aj rybolov, priznáva judikatúra inštitúciám širokú mieru voľnej úvahy vo vzťahu k úlohám, ktoré im zveruje Zmluva (rozsudky Súdneho dvora z 11. marca 1987, Van den Bergh en Jurgens/Komisia, 265/85, Zb. s. 1155, bod 31; z 8. apríla 1992, Mignini, C-256/90, Zb. s. I-2651, bod 16, a NIFPO a Northern Ireland Fishermen's Federation, už citovaný v bode 103 vyššie, bod 57).

106 Judikatúra však rovnako uznáva, že v prípade, ak skúmanie ustanovení opatrenia ukáže svojvoľný rozdiel v zaobchádzaní, teda rozdiel bez dostatočného odôvodnenia a nezaložený na objektívnych kritériách (rozsudky Súdneho dvora z 15. septembra 1982, Kind/EHS, 106/81, Zb. s. 2885, bod 22, a z 13. novembra 1990, Marshall, C-370/88, Zb. s. I-4071, bod 24; rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2001, T. Port/Komisia, T-52/99, Zb. s. II-981, bod 82), toto opatrenie musí byť zrušené pre porušenie zákazu diskriminácie uvedeného v článku 34 ods. 2 druhom pododseku ES, ktorý vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo odlišným spôsobom, pokiaľ taký rozdiel nie je objektívne odôvodnený (rozsudok NIFPO

a Northern Ireland Fishermen's Federation, už citovaný v bode 103 vyššie, bod 58, a rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1994, Nemecko/Rada, C-280/93, Zb. s. I-4973, bod 67).

107 Preto je potrebné overiť, či z ustanovenia článku 6 napadnutého nariadenia vyplýva svojvoľný rozdiel v zaobchádzaní. V tomto ohľade treba uviesť, že toto ustanovenie predstavuje výnimku z pravidla zavedeného článkom 13 nariadenia č. 2371/2002, ktorý na účely režimu kompenzácie vstupov a výstupov stanovuje zohľadnenie skutočnej kapacity rybárskej flotily členského štátu existujúcej k 1. januáru 2003. Článok 6 napadnutého nariadenia má totiž v spojitosti s prílohou II uvedeného nariadenia, ktorá stanovuje pravidlá na výpočet kapacity rybolovu, pokiaľ ide o tonáž (GT_{03}) a výkon (kW_{03}) k 1. januáru 2003, za následok, že s rybárskymi plavidlami, ktoré vstupujú do rybárskej flotily po tomto dátume, sa zaobchádza tak, ako keby už boli súčasťou uvedenej flotily k tomuto dátumu, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené uvedeným článkom 6, ktoré sa týkajú existencie správneho povolenia na výstavbu vydaného predmetným členským štátom medzi 1. januárom 2000 a 31. decembrom 2002 a dodržania maximálneho obdobia troch rokov medzi dátumom tohto rozhodnutia a vstupom plavidla do flotily.

108 Ako vyplýva z odôvodnenia č. 8 napadnutého nariadenia a vysvetlení, ktoré poskytla Komisia, táto výnimka bola zavedená s cieľom zabezpečiť prechod zo starého režimu vstupov a výstupov na nový systém zavedený nariadením č. 2371/2002. Konkrétnejšie, Komisia chcela predmetnou výnimkou zabezpečiť ochranu legitímnej dôvery majiteľov lodí, ktorí boli držiteľmi povolenia na výstavbu rybárskeho plavidla v rámci zavedeného vnútroštátneho režimu vstupov a výstupov oznámeného Komisii podľa článku 6 rozhodnutia 97/413, ale ktorých predmetné plavidlo nemohlo vstúpiť do rybárskej flotily dotknutého členského štátu pred 1. januárom 2003. Vzhľadom na to, že v nariadení č. 2371/2002 sa nenachádzajú prechodné ustanovenia upravujúce túto situáciu, vstup plavidla do rybárskej flotily dotknutého členského štátu po 1. januári 2003 by bol bez tejto výnimky možný len vtedy, ak by bol spojený s vyradením iného plavidla s prinajmenšom rovnakou kapacitou.

109 Keďže však taká podmienka nebola predvídateľná v čase, keď bolo udelené povolenie, jej neskoršie uloženie by porušilo legitímnu dôveru držiteľov správneho povolenia, ktorí investovali značné sumy do výstavby rybárskeho plavidla, ktorého vstup do rybárskej flotily sa stal problematický. Článok 6 napadnutého nariadenia teda umožnil vstup takého plavidla do rybárskej flotily po 1. januári 2003, avšak pod podmienkou, že správne povolenie na výstavbu bolo vydané v priebehu referenčného obdobia od 1. januára 2000 do 31. decembra 2002 a plavidlo bolo zaregistrované najneskôr tri roky po dni správneho rozhodnutia, ktorým bola povolená jeho výstavba. Referenčné obdobie jedného roka (od 1. januára do 31. decembra 2002), ktoré Komisia pôvodne navrhovala, bolo na žiadosť určitých členských štátov predĺžené na tri roky, aby sa časovo zhodovalo so začiatkom VUP na obdobie rokov 2000 – 2006. Okrem toho zavedenie maximálneho obdobia troch rokov medzi dátumom rozhodnutia o udelení správneho povolenia na výstavbu a vstupom nového rybárskeho plavidla do rybárskej flotily zodpovedá, ako to Komisia uviedla, štandardnej dĺžke výstavby takého plavidla.

110 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy nemožno považovať výnimku, ktorú zavádza článok 6 napadnutého nariadenia, za svojvoľnú. Naopak spočíva na objektívnych kritériách a je plne odôvodnená nevyhnutnosťou chrániť legitímnu dôveru držiteľov povolení na výstavbu rybárskych plavidiel, ktoré boli udelené predtým, ako nariadenie č. 2371/2002 nadobudlo účinnosť.

111 Argumentácia Španielskeho kráľovstva nie je schopná tento záver vyvrátiť. V tomto ohľade je namieste uviesť, že rozsah argumentácie týkajúcej sa tohto žalobného dôvodu, ktorú Španielske kráľovstvo v písomných podaniach rozvinulo, je ťažké pochopiť a zdá sa, že Španielske kráľovstvo opakuje svoje nedôvodné tvrdenia, ktoré uviedlo na podporu druhého žalobného dôvodu. Konkrétnejšie, Španielske kráľovstvo vo svojich písomných podaniach tvrdilo, že napadnuté nariadenie umožňuje zohľadnenie vyradení, ku ktorým došlo počas obdobia medzi 1. januárom 2000 a 31. decembrom 2002, hoci toto obdobie malo byť posunuté do roku 1997.

V tejto súvislosti je nutné na úvod konštatovať, že zohľadnenie vyradení, ku ktorým došlo počas uvedeného obdobia, povoľuje napadnuté nariadenie iba do tej miery, pokiaľ tieto vyradenia viedli k udeleniu zodpovedajúcich správnych povolení na výstavbu a vystavané plavidlá ešte nevstúpili k 1. januáru 2003 do rybárskej flotily.

112 Okrem toho, rozšírenie referenčného obdobia až do roku 1997 by malo potrebný účinok iba vtedy, ak by bolo zároveň stanovené obdobie medzi udelením povolenia a registráciou plavidla podľa článku 6 napadnutého nariadenia prinajmenšom na šesť rokov namiesto troch rokov. Také obdobie na výstavbu rybárskeho plavidla sa na prvý pohľad zdá byť nadmerné a nezodpovedajúce normálnej dĺžke výstavby takého plavidla. Španielske kráľovstvo sa navyše vo svojich písomných podaniach vôbec nezaoberalo otázkou dĺžky výstavby rybárskeho plavidla, a teda neuviedlo dôvody, pre ktoré by sa malo stanoviť dlhšie obdobie výstavby.

113 Na pojednávaní Španielske kráľovstvo tvrdilo, že stanovenie obdobia výstavby na päť rokov bolo pre Španielsko nevyhnutné z dôvodov, že jednak španielska právna úprava, ktorá sa uplatňovala pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 2371/2002, poskytovala držiteľom povolenia na výstavbu obdobie piatich rokov na výstavbu svojho nového plavidla a jeho vstup do španielskej rybárskej flotily a jednak veľký počet žiadostí o výstavbu takých plavidiel v Španielsku a obmedzený počet dostupných lodeníc mal za následok, že v tomto štáte bola priemerná dĺžka výstavby lodí tohto typu skutočne päť rokov.

114 Komisia odpovedala, že zo strany členských štátov, ktoré požadovali predĺženie pôvodne navrhnutého obdobia výstavby, nedostala žiadnu objektívnu a presnú informáciu, ktorá by umožňovala určiť, aká presná dĺžka predĺženia sa má poskytnúť. Za týchto podmienok dospela Komisia so zreteľom na odhad svojich expertov k záveru, že obdobie troch rokov je zväčša postačujúce na výstavbu plavidla tohto typu.

115 Španielske kráľovstvo spochybnilo tieto tvrdenia, pričom uviedlo, že jeho delegácia sa vyjadrila k tejto otázke na zasadaniach výboru, ktoré predchádzali prijatiu napadnutého nariadenia. Zo zápisnice zo zasadania výboru 16. júla 2003 totiž vyplýva, že Španielsko skutočne vo svojom príspevku uviedlo, že dĺžka obdobia, ktorú Komisia navrhuje, je príliš krátka, a preto by sa mal začiatok tohto obdobia posunúť na rok 1998. Ako však Komisia uviedla bez toho, aby sa jej protirečilo, Španielske kráľovstvo pritom nepredložilo ani argumenty uvedené na pojednávaní, ani iné odôvodnenie na podporu tohto postoja.

116 Za týchto podmienok sa Súd prvého stupňa domnieva, že tvrdenia Španielskeho kráľovstva uvedené prvýkrát na pojednávaní sú oneskorené, a preto neprípustné. V každom prípade, uvedené tvrdenia nie sú schopné ani spochybniť primeraný a nesvojvoľný charakter obdobia troch rokov stanoveného v článku 6 napadnutého nariadenia, ani preukázať, že dĺžka tohto obdobia je plodom zjavne nesprávneho posúdenia zo strany Komisie. Aj keď bola Komisia povinná stanoviť dĺžku predmetného obdobia na základe objektívnych kritérií a nesvojvoľným spôsobom, nemala totiž naopak žiadnu povinnosť schváliť v celosti návrhy členských štátov, ktoré sa jej týkali, čo by navyše bolo nemožné vzhľadom na nesúrodosť rôznych vnútroštátnych právnych úprav v tejto oblasti.

117 Pokiaľ napokon ide o zvýšenia referenčných úrovní, ktoré Komisia poskytla iným členským štátom, a nie Španielsku, je nutné konštatovať, že tieto zvýšenia nie sú spôsobilé preukázať svojvoľné a diskriminačné zaobchádzanie so Španielskom. Keďže totiž, ako to tvrdí samo Španielske kráľovstvo, bola kapacita jeho rybárskej flotily existujúca k 1. januáru 2003 nižšia než jeho referenčná úroveň, zvýšenie tejto úrovne by mu neprinieslo žiaden úžitok, a preto by nemalo žiaden zmysel vzhľadom na to, že režim kompenzácií vstupov a výstupov, ktorý zaviedlo nariadenie č. 2371/2002, má za následok, že kapacita rybárskej flotily členského štátu sa nemôže zvýšiť nad svoju úroveň existujúcu k 1. januáru 2003, ako už bolo uvedené v rámci skúmania druhého žalobného dôvodu (pozri najmä body 69 až 76 vyššie).

118 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že tento žalobný dôvod, ako aj žaloba v celosti musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

O trovách

119 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Španielske kráľovstvo nemalo vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

Vilaras Dehousse Šváby

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. mája 2007.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

M. Vilaras